

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Нодя Степана Федоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частин першої, другої, четвертої статті 49 Кримінального кодексу України

Київ
11 жовтня 2023 року
№ 166-1(І)/2023

Справа № 3-160/2023(301/23)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Нодя Степана Федоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частин першої, другої, четвертої статті 49 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Нодь С.Ф. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 62 Конституції України окремі положення статті 49 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс), а саме: слово „нею“, яке містить частина перша, та слова „особа, що вчинила кримінальне правопорушення“, що його містять частини друга, четверта цієї статті.

Відповідно до статті 49 Кодексу:

– „особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею кримінального правопорушення і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:

1) два роки – у разі вчинення кримінального проступку, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;

2) три роки – у разі вчинення кримінального проступку, за який передбачено покарання у виді обмеження волі, чи у разі вчинення нетяжкого злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років;

3) п'ять років – у разі вчинення нетяжкого злочину, крім випадку, передбаченого у пункті 2 цієї частини;

4) десять років – у разі вчинення тяжкого злочину;

5) п'ятнадцять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину“ (частина перша);

– „перебіг давності зупиняється, якщо особа, що вчинила кримінальне правопорушення, ухилилася від досудового розслідування або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання, а з часу вчинення кримінального проступку – п'ять років. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення кримінального правопорушення минуло п'ятнадцять років“ (частина друга);

– „питання про застосування давності до особи, що вчинила особливо тяжкий злочин, за який згідно із законом може бути призначено довічне позбавлення волі, вирішується судом. Якщо суд не визнає за можливе застосувати давність, довічне позбавлення волі не може бути призначено і заміняється позбавленням волі на певний строк“ (частина четверта).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду постановою від 23 травня 2023 року касаційну скаргу в інтересах Нодя С.Ф. задовольнив частково, а саме: ухвалу Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області від 30 вересня 2020 року та ухвалу

Закарпатського апеляційного суду від 15 вересня 2022 року змінив, процесуальні витрати на проведення судової експертизи відніс на рахунок держави, у частині задоволення клопотання Нодя С.Ф. про звільнення від кримінальної відповідальності та закриття кримінального провадження судові рішення залишив без змін.

Намагаючись обґрунтувати свої твердження щодо неконституційності окремих положень статті 49 Кодексу, автор клопотання цитує окремі положення Конституції України, Кодексу, посилається на рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація Нодя С.Ф. щодо неконституційності окремих положень статті 49 Кодексу зводиться до цитування положень Конституції України, Кодексу, рішення Конституційного Суду України.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування нормативних актів без належної аргументації невідповідності Конституції України оспорюваного акта (його окремих положень) не є обґрунтуванням тверджень щодо його (їх) неконституційності (ухвали Великої палати

Конституційного Суду України від 26 вересня 2019 року № 36-у/2019, від 10 жовтня 2019 року № 45-у/2019, від 27 червня 2023 року № 12-уп/2023).

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Нодя Степана Федоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частин першої, другої, четвертої статті 49 Кримінального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**